

ELS EXILATS

He vist els exilats, dins les tenebres
dels llargs camins silenciosos,
cercar la pau de les ciutat ignotes,
cansats i morts de tantes nits d'insomni.
He vist els exilats dins les tenebres.
He vist els exilats dormir per terra,
en les estacions tumultuoses,
esperant l'hora incerta
de prosseguir la ruta inconeguda,
sota les naus de negres armadures.
He vist els exilats dormir per terra.
He vist els exilats caminar febles,
pels vells carrers de desolades viles,
cercant alberg, mentre els infants ploraven
aferrats a llurs mares tremoloses.
He vist els exilats caminar febles.
He vist els exilats passar a ma vora
abillats amb estranyes vestidures,
de dol coberta l'ànima
per tants de fills perduts en les batalles.
He vist els exilats passar a ma vora.
I ni tan sols els restarà la glòria
de contemplar com vers el cel se'n puja
el fum de jove sang victoriosa:
llurs fills dins l'ombra de la nit moriren
i la cendra els cobreix de la derrota.
I ni tan sols els restarà la glòria.
Els exilats portaven llurs banderes
damunt els pits anguniosos.
Mes les banderes que altre temps brillaren
sobre els castells i sobres les muntanyes,
dins la pols resten ara trepitjades.
Els exilats portaven llurs banderes
damunt els pits anguniosos.
Els exiliats parlaven una llengua
exòtica i sonora,
que modulaven, en un to molt feble,
com si ignomínia fossen llurs paraules.
Els exiliats parlaven una llengua
exòtica i sonora.
Mes els mots animaven les tenebres
amb els records de la perduda pàtria,
i els ulls dels exiliats guspirejaven
al ressò palpitant de la paraula
que el foc del cel no occí ni les tempestes.
Mes els mots animaven les tenebres,
amb els records de la perduda pàtria.
He vist els exiliats, en nits d'insomni,
com la muller de Lot, plens d'enyorança,
girar l'esguard vers la llunyana terra,

que abandonaren dolorida i densa
de mort i de ruïnes.
Mes volant pel cel clar, m'apareixia
l'àngel de Déu, amb flamejant espasa!

Forteza, Miquel. "Els exilats". *Poemes i traduccions*. Palma: Universitat de les Illes Balears. Departament de Filologia Catalana i Lingüística General/L'Abadia de Montserrat, 1997.